

«Ο λίθος» που φράζει την καρδιά μας - Του Σωτηρίου Θεολόγου

/ [Γνώμες](#)

Η χαρά «η όντως πεπληρωμένη» από την Ανάσταση του Χριστού είναι το αίσθημα που κατακλύζει αυτή την περίοδο την Ορθόδοξη Εκκλησία.

Την Ανάσταση πληροφορήθηκαν πρώτες οι Μυροφόρες γυναίκες, οι οποίες είχαν ετοιμαστεί για να αλείψουν με μύρα το σώμα του Χριστού.

- Γράφει ο Σωτήριος Θεολόγου, Μεταπτυχιακός Φοιτητής Θεολογίας Α.Π.Θ.

«Καὶ λίαν πρῶτ' ἰδὼς μιᾶς σαββάτων» ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή, ἡ Μαρία ἡ μητέρα τοῦ Ἰακώβου καὶ ἡ Σαλώμη ξεκίνησαν γιὰ τὸν τάφο, μόλις εἶχε ἀνατείλει ὁ ἥλιος.

Ὅμως, εἶχαν ἓνα ἐρώτημα. Ἐνὰ δίλημμα. «τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;». Ποιὸς θὰ μετακινήσει τὴν πέτρα ἀπὸ τὴν εἴσοδο τοῦ μνημείου;

Αὐτὴ ἡ πέτρα ἦταν πολὺ μεγάλη καὶ ἐφράζε τὴν εἴσοδο καὶ μόνες τοὺς δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ τὴ μετακινήσουν.

Καὶ ξαφνικά «θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος».

Ὅταν εἶδαν τὸ μνῆμα, ἡ πέτρα εἶχε μετακινηθεῖ ἀπὸ τὴν εἴσοδο.

Αὐτὸ τὸν λίθον ποὺ εἶδαν οἱ Μυροφόρες νὰ ἔχει μετακινηθεῖ, αὐτὸν τὸν λίθον προσπαθοῦμε νὰ βγάλουμε καὶ ἐμεῖς ἀπὸ τὴν καρδιά μας καὶ ἀπὸ τὴν ψυχὴ μας. Ὁ λίθος ποὺ μάς ἀποτρέπει ἀπὸ τὸ νὰ εἴμαστε ἄνθρωποι. Νὰ εἴμαστε ἄνθρωποι με καρδιά καὶ με ἀγάπη πρὸς τὸν ἀδερφὸ μας. Νὰ δείχνουμε συμπόνια, κατανόηση, ἀγάπη, ἀλληλοβοήθεια.

Αὐτὸν τὸν λίθον ἐρχεται νὰ σπάσει ὁ Χριστὸς με τὴν Ἀνάστασή Του. Ὁ Χριστὸς, ἀπὸ τὴν ἀπειρὴ ἀγάπη ποὺ εἶχε γιὰ τὸν ἄνθρωπο, σαρκώθηκε, σταυρώθηκε, τάφηκε καὶ ἀναστήθηκε γιὰ νὰ μας χαρίσει τὸ μεγαλύτερο δῶρο• τὴν αἰώνια ζωὴ.

Στὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ὅλα καταργοῦνται. Ὁ πόνος, οἱ δυσκολίες, τὰ προβλήματα, τὰ μίση, οἱ ἐχθρες. Ἐρχεται ὁ Χριστὸς καὶ πατάει πάνω σὲ ὅλα αὐτά καὶ μάς λυτρώνει ἀπὸ ὅλα αὐτά, τὰ ὁποῖα ταλάνιζαν γιὰ αἰῶνες τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπο.

Ἐρχεται ὁ Χριστὸς γιὰ νὰ σπάσει ὅλες αὐτές τὶς πέτρες. Ὅλα αὐτά τὰ ἐμπόδια ποὺ φράζουν τὴν σχέση μας με τὸ Θεό. Εἶναι μία διαδικασία επίπονη, με πολὺ μόχθο καὶ με πολὺ κόπο. Δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ αὐριο ξαφνικά. Θέλει χρόνια γιὰ νὰ σπάσει καὶ ἡ τελευταία πέτρα τοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτές, λοιπόν, οἱ Ἀγίες γυναῖκες ποὺ γιορτάζουμε σήμερα, δὲν τὸ ἔβαλαν κάτω οὔτε μία φορὰ. Ἡ ἀγάπη τοὺς γιὰ τὸ Χριστό ἦταν μεγαλύτερη ἀπὸ τὸ φόβο, ἀπὸ τὸν κίνδυνον τῶν Ἰουδαίων.

Ἦταν δίπλα στὸ Σταυρό, στὸν Ἐνταφιασμό καὶ, τώρα, ἐρχονται γιὰ νὰ κάνουν τὰ διατεταγμένα στὸ νεκρὸ Χριστό. Ὅμως, δὲν εἶναι νεκρός. Μπαίνουν στὸ μνημεῖο καὶ βλέπουν «νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν» καὶ ἐμειναν ἐκπληκτες. Καὶ τοὺς λέει, ὅτι ὁ Χριστὸς «ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε».

Ὁ Χριστὸς, λοιπόν, βλέποντας τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀνδρεία τῶν γυναικῶν, τὶς κάνει

φορείς του μηνύματος της Αναστάσεως προς τους μαθητές Του. Είναι οι πρώτοι άνθρωποι, οι οποίοι πληροφορούνται την Ανάσταση από τους νεκρούς.

Έτσι και εμείς, ας προσπαθήσουμε με το «σφυρί» να σπάμε τις πέτρες της καρδιάς μας, οι οποίες φράζουν την επικοινωνία και τη σχέση με το Θεό. Η εποχή μας μάς έπλασε σκληρούς, απάνθρωπους, συμφεροντολόγους, χωρίς ηθικούς φραγμούς ανθρώπους. Ο Χριστός έρχεται και μάς δίνει την αγάπη και τη χαρά για όλους.

Η αγάπη ας σπάσει την κακία!

Η χαρά να σπάσει το μίσος!

Η ελπίδα να διώξει την απελπισία και το σκοτάδι της ψυχής μας!

Και ο Χριστός να κατοικήσει μέσα μας!

Και τότε, η πίστη μας θα είναι σαν τις Αγίες Μυροφόρες γυναίκες, στις οποίες η πίστη είναι μεγαλύτερη από τον ανθρώπινο φόβο.

Χριστός Ανέστη!